

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A főváros védekezése a kórházi szállítók ellen.*

Forrás: *Az Est*

Bp.

(Hely)

1916 V. 21

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

343.53

Hely

Idő

"1916"

Személy

Helyszám

A főváros védekezése a kórházi szállítók ellen

A községi műszerüzem

— Az Est tudósítójától —

A budapesti közkórházi szállítók és érdekbarátok nagy bosszúságára a főváros ma egy új üzemnek gyárát avatja föl, mely mint intőjel fog állani arra, hogy miképp védekeznek a főváros azok ellen, akik a közönség vagyonát csáki-szalmájának nézik. Az új gyár keletkezéséről mondunk el néhány szót.

Régi panasz, hogy a fővárosi közkórházak szaporodásával éppen nem arányosan, sőt — lehet mondani — ijesztő módon emelkedtek a kórházi felszerelések, berendezések, műszerek, kötszerek és egyéb kórházi anyagok költségei is. Száz és száz szállítóval dolgoztak a kórházak s minthogy a fővárosnak alig volt kórházi anyagszaktörtője, évtizedeken keresztül a legnagyobb szilpalyozás folyt s végre már olyan irraciális lett az egész budget, hogy a belügyminiszterium is meg-sokalta a dolgot s vagy három esztendővel ezelőtt ráírt a fővárosra, hogy csináljon rendet a kórházi szállítások körül, mert különben a költségvetés idevágó tételét nem hagyja jóvá. Legvégül már olyan képtelenségek fordultak elő, hogy maguk a műszerészek és kötszerészek duzzadt zsebekkel kacagtak, valahányszor köz-

kórházi szállításokról esett szó. Köztük csak mint nevetni való balek szerepelt a főváros, mely minden árat fizet, a mit csak kérnek tőle.

A városházán is érezték ezt a fonák helyzetet és elhatározták — eleinte csak ijesztésképpen — egy községi műszerüzem létesítését. Bárczy polgármester dr. Buzay Károly tanácsnokot bizta meg a végrehajtással. Eleinte alakult is egy kis zuguzom a városháza egyik sarkában, mire ugyancsak rugkapáinai kezdtek a jól bevezetett szállítók. Az érdekeikben sértett műszerészek és kötszerészek jejkialtása persze kellemes zene volt, az üzem kipróbált szakembert keresett, a ki egy félvagon árjegyzékkel érkezett meg, hogy kiböngésszék azokat az eredeti külföldi forrásokat, — sajnos, ilyesmi nálunk alig készül — a honnan a kórházi anyagot a kereskedők beszerzik és ekkor derült csak ki, hogy mennyire be voltak csopva. Akadt olyan cikk (fogó, csipesz, olló), a melyikből egy tucatot adott a gyár azért a pénzért, a mit eddig darabjáért fizetett a város. Hát még a kötszerek, javítások! Siralom volt viszsza tekinteni a múltra. A kisüzem, mely eddig csak egyszerűbb műszereket gyártott és javításokat eszkö-

zölt, megkereste a megfelelő kereskedelmi összekötéseket és minthogy a gyárak többnyire igen szívesen álltak szóba a fővárossal, lassanként kiterjeszkedett a vatta és pólyagyártásra és egyéb kórházi anyagok beszerzésére és készítésére.

A második esztendő végén száznegyvenezer korona megtakarítást mutattak fel a régi állapotokkal szemben. Az üzem egyre bővült, bár a szállítók és külső meg belső protektorai mindent elkövettek, hogy letörjék. Azoknak persze, a kik szokva

voltak, hogy évtizedeken keresztül milliókra menő illetéktelen hasznokat vágjanak zsebre a fővárostól kész áruért és javításért, 75%-tól 500%-nyi nyereséggel dolgozva, nem esett jól az új rend. A háború kitörésekor még nagyobb feladatok vártak az üzemre, melynek vezetői még elég szerencsés időben ismerték fel a helyzetet s ugyancsak nagy készletekkel szerelődtek fel az árcmelkedésekkel szemben.

Vagy félesztendővel ezelőtt helyszűke miatt el kellett határozni a műszerüzem kitelepítését s minthogy a harmadik évben már a megtakarítás 537.000 korona volt, az üzem a maga erejéből vállalkozott az új telep létesítésére. A főváros a háborúra való hivatkozással nem akart új objektumokat vásárolni, hát egy házat béreltek e célra a Nagydiófa-utca 14. számú, a régi Zellerin gyár

épületeit. Ez ugyan nem a legszerencsésebb pénzügyi manőver volt, mert az átalakítás és egyéb befektetési költségek kétszázezer koronánál többet tesznek ki s így a vételkényszer önmagától következik be. Tulajdonképpen tehát ez a huszonnégyezer koronás évi bérlet nem bérlet, hanem egy burkolt vétel. Az ügylet e szomorú részét most tovább nem rekrimináljuk. Nem az első eset a főváros üzleti életében. Hasonlatos a csak nemrégiben történt csecsemőkórházi ügyhöz.

Az új gyár tehát megépült, még pedig a községi műszerüzem első létesítője, Dénes Aladár üzemigazgató tervezete szerint. Megtekintettük az üzemet, mely máris teljes működésben van s szakadatlanul folytatja a kórházak ellátását. Az új gyárban százötven ember dolgozik. Műszerészek, kötszerészek, bádogosok, szerelők, hadivarrónők, szertári és irodai személyzet s a következő reszortokból áll:

Orvosi, sebészeti műszerészet, elektroterápiai géposztály, nikkelfürdő és csiszoló, bádogos- és szerelőműhely, ónozóda, kötszermegmunkáló, vatta- és pólyavágógépek, villamos varroda (itt 15 hadiöveggyé dolgozik), elsőrangban felszerelt autógummijavítóműhely, hol a főváros összes autógummijait, ezenkívül a tűzoltók és mentők autótömlőit és köpenyeit állítják helyre, autómobiljavító és végül mázolóműhely. Az össze gépek önműködők és

villanyerőre vannak berendezve.

Különösen figyelemreméltók a gyár készletrátárai, hol óriási értékek vannak felhalmozva kórházi fehérnemükben, cipők, ón, cinn és egyéb ipari fémkészletek, nagymennyiségű spiritusz, firnisz, benzín, lakkok és mázak, gazdag technikai és egészségügyi gummiraktár. Vattákból és pólyákból és egyéb kötszerekből *teljes két évi készlet áll a kórházak rendelkezésére.* Az új gyár ünnepélyes megnyitása ma délelőtt történt meg és ha az üzem továbbra is megállja a helyét, akkor a főváros egyelőre végzett a kórházi szállítókkal, a kik eddig a vérért szívták.